

Sygn. akt I ACa 811/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Fijałkowska /spr./
Sędziowie:	SA Małgorzata Gulczyńska SA Karol Ratajczak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Gadomska

na rozprawie, po rozpoznaniu w dniu 31 października 2012 r.

sprawy z powództwa **D. L.**

przeciwko **1. Polskiemu(...) w W.**

2. Kołu (...) w Ż.

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 4 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 382/11

1. Oddala apelację.

2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego Polskiego (...) kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Karol Ratajczak Elżbieta Fijałkowska Małgorzata Gulczyńska

Sygn. akt I ACa 811/12

UZASADNIENIE

Powód D. L. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wystąpił z pozwem przeciwko **pozanym Polskiemu (...)-Zarząd Okręgowy w Z. oraz Kołu (...) w Ż.** o stwierdzenie, że uchwała Walnego Zgromadzenia Koła (...) w Ż. w sprawie wykluczenia powoda z w/w Koła (...) z dnia 26 września 2010 r. nr (...) oraz uchwała Zarządu Okręgowego Polskiego (...)w Z. z dnia 15 marca 2011 r. nr (...) w sprawie nieuwzględnienia odwołania powoda od w/w uchwały Walnego Zgromadzenia jest nieważna z uwagi na sprzeczność z prawem i zasadami współżycia społecznego, a powód w dalszym ciągu jest członkiem Koła (...) w Ż. oraz o uchylenie orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego w W. z dnia 4 października 2011 r. w sprawie rozpoznania skargi nadzwyczajnej Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Polskiego

(...)z uwagi na sprzeczność z prawem i ustalenie, że wyrok ten jest nieważny. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Pozwany ad. 1 wniósł o oddalenie powództwa, a co do drugiego żądania o odrzucenie pozwu w związku z brakiem drogi sądowej.

Pozwany ad. 2 wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego Polskiego (...) Zarząd Główny w W. kwotę 2.875,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski.

Powód jest członkiem pozwanego Polskiego (...)w W. Zarząd Okręgowy w Z..

Na podstawie zaskarżonej uchwały Walnego Zgromadzenia Koła (...) w Ż. nr (...) z 26 września 2010 r. utracił członkostwo w Kole (...) w Ż..

W sezonie łowieckim 2009/2010 powód posiadał upoważnienia do wykonywania indywidualnego polowania, w tym nr (...) obejmujące okres od 1 kwietnia 2009 r. do 1 lipca 2009 r. Natomiast od 3 lipca 2009 r. do 28 lipca 2009 r. powód nadal polował nie posiadając ważnego upoważnienia do wykonywania polowania. Kolejne upoważnienie nr(...)do wykonywania polowań powód otrzymał w dniu 5 sierpnia 2009 r. i obowiązywało ono do dnia 5 listopada 2009 r. Następne pozwolenie nr (...)powód otrzymał w dniu 7 listopada z terminem ważności do dnia 7 stycznia 2010 r. Od dnia 8 stycznia 2010 r powód nie posiadał ważnego upoważnienia.

W dniu 20 stycznia 2010 r. jeden z kolegów powoda zauważył polującego w łowisku (w rewirze nr 6) myśliwego pozwanego K. K. C. (1), o czym zawiadomił powoda telefonicznie. W następstwie tego powód zdenerwował się i telefonicznie domagał się od Łowczego pozwanego K. podjęcia stosownych kroków w tym względzie. Gdy później powód rozpoczął polowanie w rewirze 6 i spotkał K. C. (1) między nimi doszło do wymiany zdań. Powód zarzucał K. C. (1), że poluje na jego rewirze, że jest kłusownikiem.

W czasie tego polowania powód pozyskał jednego dzika i odnotował to w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym. Powód nie dokonał natomiast zapisu daty pozyskania tego dzika i to zarówno w książce wpisu do łowiska, jak i na drugiej stronie upoważnienia nr (...). To upoważnienie powód oddał w dniu 22 stycznia 2010 r. Łowczemu pozwanego K. i otrzymał upoważnienie nr (...) z terminem ważności do dnia 1 marca 2010 r. Na podstawie tego upoważnienia powód w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym wpisał w dniu 23 stycznia 2010 r. numer tego upoważnienia, datę i godzinę rozpoczęcia polowania oraz datę zakończenia polowania tj. 25 stycznia 2010 r. W tym czasie powód pozyskał jednego dzika, jednak nie dokonał zapisu gatunku pozyskanej zwierzyny, ilości sztuk, daty i godziny oraz miejsca jego pozyskania na drugiej stronie posiadanego upoważnienia.

K. C. (1) pismem, które wpłynęło do pozwanego K. w dniu 23 stycznia 2010 r., zawiadomił o tym, że powód łamie regulamin polowań oraz zachowuje się nieetycznie. Wobec tego Zarząd pozwanego K. zwołał na dzień 27 stycznia 2010 r. posiedzenie w celu wyjaśnienia sprawy. Na posiedzenie został wezwany także powód. W trakcie tego spotkania z uwagi na dostrzeżone uchybienia uchwałą nr(...) z dnia 27 stycznia 2010 r. Zarząd pozwanego K. zawiesił powoda w prawach do wykonywania polowania na okres od 27 stycznia 2010 r. do 26 stycznia 2011 r. Jako podstawę wskazano fakt, że w dniu 20 stycznia 2010 r. powód polował na dziki nie posiadając upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego czym naruszył art. 42 pkt 8 oraz art. 53 pkt 4 ustawy Prawo Łowieckie oraz zachowywał się w sposób niegodny, używając wulgarnych i obraźliwych słów w stosunku do innego myśliwego, który wykonywał polowanie w sposób prawidłowy.

Powód odwołał się od tej uchwały, a w lutym 2010 r. zjawił się na posiedzeniu Zarządu pozwanego K., domagając się wydania nowego upoważnienia. W tych okolicznościach zostało wydane powodowi nowe upoważnienie nr (...), w którym błędnie wpisano datę wydania na dzień 1 stycznia 2010 r., którą następnie poprawiono na dzień 1 lutego 2010 r.

W trakcie Walnego Zgromadzenia członków pozwanego K. w dniu 15 maja 2010 r. rozpoznane zostało odwołanie powoda od uchwały nr (...) z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie zawieszenia go w prawach do wykonywania polowania. Za odrzuceniem odwołania powoda od kary głosowało 25 członków koła, zaś za uwzględnieniem 13 członków koła.

Powód odwołał się od uchwały Walnego Zgromadzenia a uchwałą Nr (...)r. Zarząd Okręgowy (...) w Z. uchylił zaskarżoną uchwałę z uwagi na brak uzasadnienia uchwały i pouczenia o prawie do odwołania.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2010 r. Zarząd pozwanego K. zwrócił się do powoda, aby odniósł się do stawianych mu zarzutów, w tym polowania bez ważnego upoważnienia. W piśmie tym wskazano na przewinienia, których miał dopuścić się powód. Jednocześnie wezwano powoda do stawienia się w dniu 8 września 2010 r. na posiedzenie Zarządu.

W odpowiedzi powód w piśmie z dnia 7 września 2010 r. oświadczył, że nie będzie odnosił się do stawianych mu zarzutów, wymienionych w tym piśmie. Zaznaczył, że zarzuty te są kierowane przez Łowczego K. P. W., za pośrednictwem Zarządu (...) i poniżej jego godności jest odnoszenie się do zarzutów formułowanych przez człowieka, na którym ciąży podejrzenie kłusownictwa i fałszowania dokumentów.

Następnie na posiedzeniu w dniu 8 września 2010 r. Zarząd pozwanego K. podjął uchwałę nr 11/2010 mocą której postanowił wystąpić z wnioskiem do Walnego Zgromadzenia członków K. o wykluczenie powoda z Koła (...) w Ż. z uwagi na nieprzestrzeganie przez niego Prawa Łowieckiego i Statutu (...) oraz rażące naruszenie zasad współzycia koleżeńskiego, dobrych obyczajów oraz zasad etyki i tradycji łowieckiej. We wniosku wskazano m.in., że powód w okresie od 3 lipca 2009 r. do 20 stycznia 2010 r. trzydziestoosmiokrotnie nie posiadając ważnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, wykonywał takie polowanie na terenie obwodu łowieckiego 209.

Podniesiono także, że powód w dniu 20 stycznia 2010 r. w trakcie nielegalnego polowania natknął się na polującego K. C. (1), którego znieważył określając mianem kłusownika.

8 września 2010 r. Zarząd pozwanego K. zwołał na dzień 26 września 2010 r. Walne Zgromadzenie członków K.. W proponowanym porządku obrad przewidziano rozpatrzenie wniosku Zarządu (...) o wykluczeniu powoda na podstawie § 44 ust. 1 i 2 Statutu Polskiego (...). Do pisma dołączono także pismo zawierające zarzuty kierowane w stosunku do powoda.

Powód pismem z dnia 10 września 2010 r. odniósł się do stawianych mu zarzutów w wystąpieniu Zarządu zaprzeczając im w większości oraz zarzucając Zarządowi wspomaganie i zatajanie prawdy oraz fałszerstwa, wskazując, iż skierował doniesienie na policję co do sfalszowania dokumentów,

W dniu 26 września 2010 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków pozwanego K.. W czasie jego trwania rozpatrzono wniosek o wykluczenie powoda z członków pozwanego K.. Po odczytaniu wniosku powód odniósł się do stawianych mu zarzutów odczytując przygotowane pismo, które wcześniej zostało przedstawione Zarządowi. Po wysłuchaniu powoda podjęto uchwałę nr 1/2010 mocą, której na podstawie § 44 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 oraz § 53 pkt 5 Statutu (...) wykluczono powoda z Koła (...) w Ż.. Za podjęciem uchwały głosowało w głosowaniu tajnym 28 członków, 8 członków było przeciwko. W uzasadnieniu uchwały wskazano m.in., że powód w okresie od 3 lipca 2009 r. do 22 stycznia 2010 r., a także późniejszym okresie sprzeniewierzył się przepisom Prawa Łowieckiego i Statutu, a także drastycznie naruszył zasady współzycia koleżeńskiego przez to, że w okresie pomiędzy 3 lipca 2009 r. a dniem 22 stycznia 2010 r. trzydziestoosmiokrotnie, nie posiadając ważnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, wykonywał takie polowanie na terenie obwodu łowieckiego 209, o czym świadczą dokonane przez niego wpisy w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, osobiste przyznanie się do w/ w czynów. Nadto pozyskał w okresie od 20 stycznia 2010 r. do 22 stycznia 2010 r. dzika, bez upoważnienia na

wykonywanie polowania indywidualnego, gdyż następnie upoważnienie nr (...) powód uzyskał od Łowczego w dniu 22 stycznia 2010 r. i z tym upoważnieniem, z odnotowanym numerem upoważniania, wpisał się do łowiska dopiero w dniu 23 stycznia 2010 r. na okres od 23 stycznia 2010 r. do 25 stycznia 2010 r.

Pozwane K. podniosło, że podejmując w tych okolicznościach polowanie powód dopuścił się naruszenia art. 42 pkt 8 ustawy Prawo Łowieckie oraz § 22 ust. 1 i § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz. W treści uchwały wskazano również, że powód w dniu 20 stycznia 2010 r. natknął się na polującego K. C. (1), którego znieważzył określając mianem kłusownika. Takie oskarżenie jest jedną z najpoważniejszych obelg, jaką można użyć w stosunku do myśliwego, tym bardziej podniesionym w sytuacji, kiedy to właśnie jej autor wykonywał polowanie w sposób sprzeczny z prawem.

Uchwałą nr(...) Zarząd Okręgowy Polskiego (...) w Z. z dnia 15 marca 2011 r. nie uwzględnił odwołania powoda od w/w uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanego K.. W uzasadnieniu tej uchwały wskazano m.in., że po szczegółowej analizie dokumentów dotyczących powyższej sprawy stwierdzono, że w okresie od 3 lipca 28 lipca 2009 r. powód dziewięciokrotnie wpisał się w rejestrze pobytu myśliwych w łowisku nie mając ważnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Nadto powód przyznał się w swoim odwołaniu do nagannego zachowania w dniu 1 lipca 2010 r. na stancy w O..

W tym czasie trwało postępowanie przed Okręgowym Sądem Łowieckim w Z., następnie skierowane do Głównego Sądu Łowieckiego w W.. Ostatecznie postanowieniem Okręgowego Sądu Łowieckiego w L., gdzie sprawa została przekazana, uchylone zostało zaskarżone postanowienie do ponownego rozpoznania postanowieniem z dnia 5 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy uznał, że droga sądowa jest dopuszczalna dla zgłoszonych żądań w pozwie, natomiast nie przysługuje powodowi roszczenie o stwierdzenie, że orzeczenie Głównego Sądu Łowieckiego w W. jest nieważne z uwagi na sprzeczność z prawem. Przepisy ustawy „Prawo Łowieckie” nie przewidują takiego uprawnienia i brak jest możliwości zaskarżenia orzeczenia sądu łowieckiego do sądu powszechnego, brak też jest interesu prawnego z punktu widzenia art. 189 k.p.c. wobec możliwości wzruszenia uchwał organów kół i organów (...), które to uchwały zostały pozwem zaskarżone.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle dokonanych ustaleń faktycznych powództwo, w którym powód domagał się uchylenia uchwały nr (...)z dnia 26 września 2010 r. podjętej przez Walne Zgromadzenie Członków pozwanego K. oraz Uchwały Zarządu Okręgowego Polskiego (...) w Z. z dnia 15 marca 2011 r. nr (...) jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Powód nie wykazał bowiem jakoby jego wykluczenie z szeregu członków pozwanego K. było pozbawione podstaw i niezgodne z obowiązującym Statutem. Powód został wykluczony na podstawie § 44 ust. 1 pkt 1 i 2 Statutu Polskiego (...) obowiązującego od dnia 1 stycznia 2006 r., zgodnie z którym wykluczenie członka z koła mogło nastąpić w przypadku nieprzestrzegania prawa łowieckiego, Statutu bądź uporczywego uchylania się od wykonywania obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła oraz gdy członek rażąco naruszał zasady współzycia koleżeńskiego, dobre obyczaje bądź zasady etyki i tradycji łowieckiej. Uwzględnienie roszczenia powoda w postaci ustalenia, że nie utracił członkostwa w pozwanym Kole (...) mogłoby nastąpić w sytuacji, gdyby powód wykazał, że m.in. przestrzegał prawa łowieckiego i rażąco nie naruszał zasad współzycia koleżeńskiego, czy też zasad etyki i tradycji łowieckiej, czego jednak powód nie zdołał uczynić.

Stosunek członkostwa w kole łowieckim ma charakter dobrowolny, a dobór członków jest suwerenną decyzją każdego koła. Przynależność do związku wymaga dobrowolnego podporządkowania się przez członków do obowiązków wynikających z tej przynależności. Skoro członkowie pozwanego K. uznali, że zachowanie powoda rażąco naruszało zasady współzycia koleżeńskiego, dobre obyczaje i zasady etyki i tradycji łowieckiej, a więc wyczerpywało przesłanki z § 44 ust. 1 pkt 2 statutu, mieli pełne prawo w oparciu właśnie o statut do podjęcia decyzji o wykluczeniu powoda. Decyzja taka została podjęta przez organy do tego powołane w ramach przysługujących im uprawnień statutowych. Co ważne za podjęciem uchwały głosowała zdecydowana większość wszystkich członków koła. Następnie uchwała ta na skutek złożonego przez powoda odwołania została poddana kontroli przez Zarząd Okręgowy (...) w Z., który nie uwzględnił

odwołania. Powód przedstawił swoje stanowisko na Walnym Zebraniu, odczytał pismo sugerujące fałszerstwo i nieprawidłowości ze strony Zarządu i Łowczego, członkowie nie dali wiary powodowi w ramach nieskrępowanego głosowania tajnego. Członkowie K. łatwo mogli zorientować się w sytuacji gdyby faktycznie zarzuty powoda były uzasadnione. Koło jest małe i członkowie się znają, potrafią siebie ocenić. Istotne jest również to, że w przedstawionych okolicznościach sąd nie może ingerować w decyzję organizacji będącą przejawem jej samorządności, w sytuacji gdy zdarzenia przypisywane powodowi zostały wykazane. Jednocześnie uchwała została podjęta zgodnie z prawem i nie zachodzą żadne uchybienia związane z trybem jej podjęcia. Powód nie kwestionował faktu, że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zostało zwołane zgodnie z prawem, o terminie Walnego Zgromadzenia został powiadomiony, a w porządku obrad ujęto punkt dotyczący podjęcia uchwały w sprawie jego wykluczenia. Co ważne, w warunkach samorządności stowarzyszenia, wybór właściwej sankcji statutowej, wobec nagannie zachowującego się członka, należy do organów stowarzyszenia. Rzeczą sądu jest jedynie sprawdzenie, czy postawiony członkowi zarzut, będący podstawą wykluczenia, jest zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i czy stanowi statutową przyczynę wykluczenia. Nie ulega wątpliwości, że w Kole (...), gdzie członkowie polują dysponując bronią ostrą, muszą mieć do siebie wzajemnie zaufanie i funkcjonowanie w atmosferze pomówień i nienawiści jest nie tylko niecelowe, ale nawet niewskazane.

W powyższych okolicznościach, sąd uznał, że wykluczenie powoda z pozwanego K. znajdowało uzasadnienie w przepisach Statutu, w tym w § 44 ust. 1 pkt 2. Zatem brak było przesłanek do uwzględnienia powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości. Powód zarzucał rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że: powód w miesiącu lipcu 2009 r. i styczniu 2010 r. polował bez ważnego upoważnienia do jego wykonywania oraz, że w dniu 20 stycznia 2010 r. powód polował nielegalnie i w trakcie tego polowania natknął się na prawidłowo polującego K. C. (2), którego znieważył określając mianem kłusownika, powód nie wykazał, aby jego wykluczenie z szeregów członków pozwanego K. było pozbawione podstaw niezgodne z obowiązującym Statutem. Wskazując na te zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany ad. 1 wniósł o odrzucenie apelacji w części dot. ustalenia nieważności Głównego Sądu Łowieckiego w W. i oddalenie apelacji w pozostałym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów dojazdu do Sądu w Poznaniu w kwocie 150 zł według biletu W. –P. - W..

Po ponownym rozpoznaniu sprawy w granicach apelacji Sąd odwoławczy uznał, że nie zasługiwała ona na uwzględnienie. **Sąd Apelacyjny** za własne przyjął ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji, jak i wyprowadzone wnioski, a w odniesieniu do zarzutów **zważył, co następuje.**

Co do zarzucanego błędu w ustaleniach faktycznych:

Nie sposób się zgodzić, że we wskazanych w zarzutach apelacyjnych okresach powód legitymował się upoważnieniem do polowania. Faktu posiadania takiego upoważnienia wbrew stanowisku powoda nie potwierdzają ani dokumenty, ani też zeznania świadka K. B..

Dowodem potwierdzającym posiadanie ważnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego jest dokument w postaci druku ściślego zarachowania, który wydawany jest przez koło łowieckie na wskazany okres. Natomiast fakt polowania odnotowywany jest w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu.

Porównanie tej dokumentacji pozwala na wniosek, że powód upoważnień nie posiadał. I tak wg ewidencji w lipcu powód polował od 3 do 5, od 6 do 8, od 8 do 10, od 11 do 12, od 13 do 15, od 16 do 18, od 20 do 22, od 23 do 25, od 26 do 28 (k.13,15,16,17, 18, 19, 20, 21, 23 od 26 do akt postępowania dyscyplinarnego w sprawie łowieckiej). Fakt odbywania polowań został potwierdzony wpisem i podpisem w książce ewidencji.

Wśród zbioru dokumentów zawierających upoważnienia wystawiane myśliwym, dla powoda takiego upoważnienia nie ma.

Taka sama sytuacja była w miesiącu styczniu 2010r., co zostało przedstawione w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji. Jeśli chodzi o upoważnienia wskazane w zarzucie apelacji to: nr (...) zostało wydane 7 listopada 2009r. z datą ważności do 7 stycznia 2010r., nr (...) takie upoważnienie nie zostało w ogóle wystawione, nr (...) zostało wystawione w dniu 22 stycznia 2010r. z datą ważności do 31 stycznia 2010r.

Słusznie zatem zostało przyjęte, że na polowania od 11 do 22 stycznia 2010r. powód nie miał upoważnienia. Za takie nie można było uznać upoważnienia oznaczonego nr (...). Powód zarzucał, że zostało ono podrobione, gdyż zmieniona została data jego wystawienia z 1 stycznia na 1 lutego 2010r. Sąd Apelacyjny za przekonujące uznał jednak twierdzenie pozwanego Koła (...), że w upoważnieniu nr (...) powstał błąd w wypełnieniu dokumentu, i że zamiast 1 stycznia 2010r. powinna tam widnieć data 1 lutego 2010r. O tym, że to była zwykła omyłka pisarska świadczyła przede wszystkim kolejność wydawania upoważnień innym myśliwym, a także fakt braku wpisu powoda o posiadanym upoważnieniu w książce ewidencji wykonywania polowania pod numerami (...) które dotyczyły polowań w styczniu 2010r. Jeśli chodzi o kolejność wydawania upoważnień, to błąd w dacie dotyczył nie tylko powoda ale i J. P., K. B., J. R..

Dla przykładu: J. P. (upoważnienie (...) nie zostało co do daty sprostowane) polując w dniu 4, 7, 13, 28, 31 stycznia 2010r. powoływał się na upoważnienie nr (...) (wpis w ewidencji 178, 191, 275, 335, 345). Gdyby upoważnienie z nr (...) ustniało za okres stycznia 2010r. to osoba ta wpisałaby je do ewidencji. J. R. polując 8 stycznia 2010r. również nie powoływał się na upoważnienie (...) ale na upoważnienie nr 152/09 (poz.199 w książce ewidencji). Świadek B. polując w 20 stycznia 2010r. nie powoływał się na swoje upoważnienie nr (...) ale na wcześniejsze nr (...) (poz.302). Kserokopia upoważnienia nr (...) (k. 266) bez naniesionej poprawki nie zmieniała tej oceny, bowiem powód musiałby wykazać, że B. był w jej posiadaniu już 1 stycznia 2010r., a tak nie było, bo polując w styczniu nie powoływał się na to upoważnienie, tylko inne wcześniejsze.

W toku postępowania powód nie twierdził, że pomimo wpisów w książce ewidencji nie wykonywał polowań, a zatem tylko ważne upoważnienie mogło legitymować powoda do polowania. Zeznanie świadka K. B. (k.144) nie były dowodem, że w styczniu 2010r. (w okresie wskazanym w uchwale Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...)) powód legitymował się upoważnieniem. Przede wszystkim z jego zeznań nie wynika, aby takie upoważnienie zostało dla powoda w ogóle wystawione. Natomiast przekonanie świadka, że powód upoważnienie posiadał nie było wystarczające do udowodnienia jego istnienia. Nie jest też istotne, czy to powód osobiście dokonywał wpisów ewidencyjnych, czy też czynił to w jego imieniu B., skoro powód nie przeczył, że polował w okresie wskazanym w uchwale wykluczającej go z członkostwa w Kole (...).

Materiał dowodowy zebrany w toku postępowania dyscyplinarnego nie dostarczał, w ocenie Sądu Apelacyjnego żadnych argumentów na potwierdzenie zarzutu powoda co do istnienia upoważnienia.

Powód nie przeczył, że na polowaniu w dniu 20 stycznia 2010r. doszło do sprzeczki z myśliwym K. C.. Z dokumentów wynika, że żadna z tych osób nie posiadała ważnego upoważnienia do polowania. Nie oznaczało to jednak usprawiedliwienia dla niegrzecznego zachowania powoda wobec C., sprzecznego z zasadami etyki, tradycji i zwyczajów łowieckich.

W uzasadnieniu apelacji podniesiony został argument podwójnego ukarania powoda „za te same domniemane zachowania”

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska powoda, aby taka sytuacja miała miejsce.

Niniejsze postępowanie dotyczy wyłącznie ustalenia, czy wykluczenie powoda z koła łowieckiego nastąpiło zgodnie z prawem i statutem, do czego podstawę daje przepis art. 33 ust. 1 pkt 6. ustawy z dnia 13.10.1995r. prawo łowieckie (Dz. U. z 2005r nr 124 poz. 1066). W tym miejscu stwierdzić należy, w ustosunkowaniu się do zarzutu pozwanego Polskiego (...), że pomimo błędnie sformułowanego powództwa (o uchylenie uchwały) nie było podstaw do oddalenia

powództwa bez jego merytorycznego rozpoznania, choć oczywiście roszczenie o uchylenie uchwały organu osoby prawnej przysługuje tylko wtedy, gdy przepis prawa materialnego tak stanowi.

Słusznie Sąd Okręgowy, kierując się postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20.06.2007r. sygn. II CSK 100/07 uznał, że nie ma znaczenia sam sposób sformułowania roszczenia zmierzającego do ochrony członkostwa. Niewątpliwie intencją powoda było ustalenie, że wykluczenie go było niezgodne z prawem i statutem i w ocenie Sądu Apelacyjnego nie miałyby racjonalnego uzasadnienia zmiana w tym zakresie ugruntowanej już praktyki orzeczniczej.

Sądom powszechnym nie została przyznana wymienioną ustawą kompetencja do kontroli postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez rzeczników i sądy łowieckie, postępowań porządkowych prowadzonych organy koła i zrzeszenia, i postępowań dyscyplinujących (§ 135 statutu). Postępowania te prowadzone są wyłącznie na podstawie statutu Polskiego(...) Stosowane tam kary nie podlegają kontroli sądów powszechnych, a Sąd nie jest związany żadnymi ustaleniami, które mogłyby wynikać z podejmowanych tam czynności, czy wydanych orzeczeń. Dlatego też argument „podwójnego” karania nie był zasadny, zwłaszcza że powód ukarany został przez zarząd koła łowieckiego karą porządkową zawieszenia w prawach do wykonywania polowania za okres od 27 stycznia 2010r do 26 stycznia 2011r. (k.15). Tylko w sytuacji przewidzianej art. 33 ust. 1 pkt 6 prawa łowieckiego w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w Polskim (...) oraz utraty członkostwa w kole łowieckim zainteresowany może - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego - dochodzić swoich praw na drodze sądowej.

Powód domagał się także stwierdzenia nieważności orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego w W. z dnia 4.10.2011r. Sąd I instancji oddalił w tym zakresie powództwo, zaś powód pomimo zaskarżenia całego wyroku nie podniósł żadnych zarzutów co do tego rozstrzygnięcia. Nie było podstaw zatem do wzruszenia wyroku i w tej części.

W świetle przedstawionych dokumentów dotyczących podejmowania uchwały o wykluczeniu przez Walne Zgromadzenie Koła (...) nie został naruszony tryb postępowania wynikający z ustawy prawo łowieckie i ze statutu.

Uwagi powoda zamieszczone w ostatniej części apelacji charakteryzują się tak wysokim stopniem ogólnikowości, że nie sposób do niech się odnieść merytorycznie.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w świetle art. 98 kpc nie nasuwało zastrzeżeń. Zasądzona tam kwota 2875,12 zł na rzecz (...) była sumą kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę. (k.221 -222).

Dlatego też apelacja powoda na podstawie art. 385 kpc podlegała oddaleniu.

Kosztami postępowania apelacyjnego Sąd obciążył z uwagi na wynik sporu powoda i zasądził na rzecz (...) kwotę 150 zł stanowiącej zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę.

Karol Ratajczak Elżbieta Fijałkowska Małgorzata Gulczyńska